

handlinger, udsætter jeg Mødet til Kl. 1⁴⁵, og Tilhørerpladserne vil da blive ryddet for de Tilhøreres Vedkommende, som har forstyret Forhandlingerne.

Mødet afbrudt Kl. 1⁴⁰.

Mødet genoptaget Kl. 1⁴⁵.

Elgaard: De Udtalelser, der om Lovforslaget er fremsat, tyder jo paa, at man fra alle Sider er rede til at medvirke til at naa det bedst mulige Resultat; men inden vi slutter første Behandling af dette Lovforslag, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger om enkelte Ting i Lovforslaget. Jeg mener, at Storbanker vel ikke kan undværes, heller ikke i vort Samfund, men jeg nærer heller ingen Tvivl om, at selvstændige og stærke Provinsbanker samfundsmæssigt set har mindst lige saa stor Betydning og lige saa stor Værdi for vort Erhvervsliv som særlig store Hovedstadsbanker. Jeg maa derfor ønske, at Bestemmelsen i Lovforslaget om, at en Bank ikke maa anlægge Filialer uden Ministerens Samtykke, ændres til, at en Bank overhovedet ikke under nogen Form maa oprette Filialer udenfor et nærmere bestemt Omraade — jeg kunde jo eksempelvis nævne 5 Mil. Jeg synes, at man, naar man læser Lovforslaget igennem, maa give den højtærede Erhvervsminister Ret i, at det ikke er Socialisering, der foreslaas i Lovforslaget, men Helhedsbilledet af Lovforslaget bliver, at man tilsigter socialistisk Centralisation under Staten for Bankernes Vedkommende i langt større Udstrækning, end vi har haft det hidtil; og det synes jeg illustreres ved, at der i Lovforslagets forskellige Paragraffer findes en bestemt Sætning gentaget i Paragraf efter Paragraf, og denne Sætning lyder: Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges til eller kan tillade eller kan kræve o. s. v., o. s. v.

Jeg har allerede nævnt, at Lovforslaget er præget af vore Banksammenbrud. Men jeg vil gerne kalde den Tanke til Live, at i

dette som i saa mange andre Tilfælde er der uden Tvivl noget forkert i at lovgive, som om de Udskejelser og Kalamiteter, der har fundet Sted, og som vi alle maa beklage, nu var ved at blive normale For-teelser. Jeg tror, at hvis vi vedtager en Lov ogsaa paa dette Omraade, der er for stærkt præget af den uheldige Tid, vi nu forhaabentlig er kommet igennem, vil den kunne komme til at virke uretfærdigt. Bankloven af 4. Oktober er ganske sikkert ikke alene brugelig, men ogsaa god og betryggende, og med visse Ændringer vil den kunne blive udmærket.

Spørgsmaalet om, hvordan man skal skabe den bedst mulige Kontrol med Bankerne, er vigtigt, men ogsaa vanskeligt, og jeg kan ikke tro andet end, at paa dette Punkt har vort sagkyndige Bankinspektorat været af stor Værdi og vil være det ogsaa i Fremtiden. Jeg tror derimod ikke, at det, at man tillægger Erhvervsministeren udstrakt Myndighed i den ene og den anden Henseende, med Hensyn til Kontrollen med Bankerne har væsentlig Værdi. Jeg kunde langt snarere tænke mig en Ordning, der var omtrent saadan, at et Kontroludvalg for hver Bank, altsaa et Led imellem Bankdirektion og Bankraad, f. Eks. 4 Gange aarligt gennemgik samtlige Bankens Engagementer, og maaske dette Kontroludvalg kunde eller skulde give Indberetning til Bankinspektionen vedrørende denne Gennemgang af Engagementer.

Endvidere foreskriver man i Lovforslaget Bankerne en bestemt Kassebeholdning; det synes jeg er meningsløst. Jeg kan ikke se rettere end, at den kontante Kassebeholdning maa rette sig efter det daglige Behov og intet som helst andet; det er, synes det mig, urimeligt at tvinge en Bank til at ligge med flere uforrentede Penge end nødvendigt. Der kan maaske komme Tilfælde, hvor en Bank maa ligge med et endog større Beløb, en større Kassebeholdning; end Lovforslaget kræver, men i de fleste Tilfælde maa en mindre Kassebeholdning i Forbindelse med let realisable Papirer vist være tilstrækkelig.

Vedrørende Revisionen vil jeg gerne bemærke, at det er vel almindeligt, at den ene Revisor er statsautoriseret, men det er vel neppe nødvendigt, at dette lovfæstes. Jeg synes i hvert Fald ikke, at det er nogen heldig Bestemmelse, at de skiftende Mini-